

8.1.67, יום א'

גליתי במקרה הבוקר קטע של אבטוביוגרפיה שלי שנאספה בדבר ביום 1.10.61

י (במלאת לי 75 שנה) מלידתי עד תיותי מזכיר החפחדות - פרטס אותה א.ז. בקיש עם הערות משלו. באותו גליון מאמר ראשי במלאת 75 שנה לד. בן-גוריון, רשימה של של. לביא ("הסערה המרוסנת" של יהודה בורלא ("קווים לאישיות"), ב. דיגור ("התכנית של פועלי א"י"), "עם רפי ישראל" (שמעון קושניר), מכתב מסרכז מפאי לד.ג.ג., "האדם מאחורי הסמל" (מאח נ. קונדק), על האיש ויכלתו מ. פלדנקרייז "סודי כיבושיו הגדולים" (חיים דן), איש החזון והבצוע (יצחק מאור) "בן גוריון על גורם הממלכתיות בישראל (פרץ גורדון), וששה עמודים מלאים ברכות מאישים, ארגונים, ישובים, מוסדות ועוד.

- באחת עשרה באה אצלי משלחת של מערכת הבטחון וחביאו לי מתנה ספר לטיני מלפני 300 שנה על מונחים צבאיים בחנך, מחירו 300 ל"י. התומים על המתנה: אהרון ניב, מ. קיקיון, י. וינברג, אל. שוימר, יוסף דקל, ראובן אבינועם, שמואל דדור, יוסף גורן, ישראל עמיר, מ. כצנלובגן, משה סימון, אריה שריג, אברהם ניבי, חיים כרמון, שמעון ארנון, שלום אהרונזי, שמואל סוחר, משה נכט, אשר מלד, מ. מרדור, יוסף הרמלין.

- חרי נסע הבוקר לארה"ב. שלחתי לו חערותי וחיקוני לחכנית מסעי בארה"ב (במס).

10.1.67, יום ב'

בא אצלי רופנו, יהודי אטילקי, שרופה לכתוב ביוגרפיה שלי באיטלקית. דיברנו הרבה על טירני, סיפורתי לו קצת על סגרה ושדה בוקר.

אחריו הגיע איטר. הזכיר לי דבר שלא נשמר בזכרוני. נודע לנו בחיותי רוח"מ כי צרפתים קיצונים באלגיר רוצים לרצוח את די-גול. חודענו מיד לדי-גול הוא היה אסירתודה, וגרם להגדלת ידידותו לישראל. זה נעשה על פי צו לי ל"שחמ". זמן קצר לפני התטירותי בשנת 1963 מנחתי את שרף ויגאל ירין לבדוק עניני בטחון - הדו"ח שלהם כבר נספר כשאשכול היה רו"מ.

1011

ח ט ו י

אימר נתן לי מענו: מילה, רחוב השופנים 4 (טלפון 721068). הוא עומק עכשיו בכתיבה

זכרונות - על מפעלים שונים.

- לפנינו ערב נודעתי למשרד רצי לחסום שמי על 140 אלבוסים שלי שסודרו במיוחד לאמריקה

וחייתי בריך לחסום על כל אלבוס. עסקו בעריכת האלבוס פונדק ודפוסה. קצרו ד. קמחי וי. מרז.

- כתבתי ממש הקדמה למשרד של שנקר על יחסינו עם גרמניה והבוקר מפרטי לו זאת.

12.1.67, יום ה'

עליתי היום לשדה בוקר. יצאתי מה"א בעשר ותשעתי חנה ב-12.25.

המש בא אלי לפי הזמנתי אמרים רייזנר ושוחטנו על מנאי והמטלה משט עד עשר בערב.

אמרתי לו שימנע דבריו במקלטה ויראה שמכר שני דברים שהזכירתי אחי - כי מניקה במנאי היא

מניקה במדינת ווארש - מניקה במשכול היא מניקה במדינת. כל המפלגות, וגם מנאי, במפלגה

ירואה עומן במנאי ולא במנאי ונלחמתי נגד זה במנאי - ללא הצלחה. מנאי טקנה זו לוועידה

משפטיים (1956) כשילו קיבלו עמדי - אבל במנה בלבר. לא רק במנאי לאה ולבוק - ולא

למחוז מנאי ולאמנאי הבינלאומי - ובלבר המשכול יעמוד מראש, כי מנאים שהמלקותו

(ששילו מנאי אמנאי ואליעזר שומי כבר דורשים הממלקותו) יעמד שלפון מה"י.

- מה שיפילי כל חזמן במידור אניירות - ולא במנאי.